

Landstingets Udvalgs Ordfører udtalte i Tilslutning hertil bl. a. (L. Sp. 149):

„Som før bemærket have Statsrevisorerne kun haft faa egentlig kritiske Bemærkninger at gøre til Regnskabet og ingen af saadan Betydning, at man har indstillet nogen Post i Regnskabet til ikke at kunne passere. Man maa jo herefter være berettiget til at gaa ud fra, at alt vedrørende dette Regnskab er i god Orden. Vilde man imidlertid opkaste det Spørgsmaal, om Statsrevisionen, saaledes som den er indrettet og virker, nu ogsaa er en for Rigsdagen fuldt betryggende Kontrol med Forvaltningen af Statsmidlerne i Overensstemmelse med Finanslovens Indhold, da vilde Svaret dog neppe kunne blive ubetinget bekræftende. Vel paases det med stor Nøjagtighed af Statsrevisorerne, at de i Regnskabet opførte Summer stemme med de ved Finansloven bevilgede Beløb, men om disse ere blevne *anvendte* i fuld Overensstemmelse med Bevillingen, det kontrolleres i Almindelighed ikke.“ Ordføreren nævnedes her eksempelvis de til Byggearbejder bevilgede Penge. „Arbejderne *kunde* være udførte paa en helt anden Maade end planlagt og bestemt eller forudsat ved Bevillingen, uden at Revisorerne opdage det. At saadant ogsaa undertiden faktisk sker, viser et Tilfælde, som tilfældig er mig bekendt. Paa Finansloven 1908—09, det Aar, som dette Regnskab angaar, er der bevilget et Beløb til Erhvervelse af en Grund og Opførelse paa samme af en Stationsbygning for Telegrafvæsenet, og Udgiften, som er medgaaet, er opført i det foreliggende Statsregnskab ganske paa samme Maade: Til Erhvervelse af en Grund o. s. v. Men Beløbet er anvendt paa en anden Maade, idet det er benyttet til Køb af en Del af en privat Ejendom, som derefter er indrettet til Telegrafbygning. Om dette har været en i og for sig forstandig Disposition, skal jeg slet ikke udtale mig om, Meningerne herom kunne maaske være delte — men at det er en anden Anvendelse af Pengene end bestemt ved Finansloven, er givet. Saa kommer dertil det ret ejendommelige, at Regnskabet ikke viser eller antyder noget om, at Bevillingen har faaet en anden Anvendelse end bestemt ved Finansloven“.

Senere under Forhandlingen (L. Sp. 155) udtalte *Madsen-Mygdal* — Statsrevisorernes Formand — følgende:

„Grunden til, at jeg har forlangt Ordet, er den Bemærkning, som Udvalget enstemmig har tilføjet sin Betænkning. . . . Den udtrykker en Tanke, som jeg i mange Aar har næret under mit Arbejde som Statsrevisor. Jeg har haft en Følelse af — og denne Følelse er bleven stærkere med Aarene — at den nuværende Statsrevision er mangelfuld, den bør